

Novi deželni volilni zakon

V teku petletne mandatne dobe v izvoljenem svetu, kjer se odloča tudi o stvareh, ki neposredno ali posredno zadevajo življenje naše narodnostne skupnosti, nastopi moment oziroma priložnost, ko odgovornost svetovalca presega njegovo stranko in njegove volilce ter zajame interes celotne narodnostne skupnosti kot take in torej tudi interes drugih strank. Tako je bilo tokrat, ko smo v deželnem svetu glasovali za nov deželni volilni zakon in sva s tovarišem Bratino oddala odločilen glas za člen o volilnem povezovanju, ki iz splošnega vidika v svojem bistvu ni pozitiven, a je lahko pozitiven iz specifičnega vidika. V novem deželnem volilnem normativu je namreč ta člen edini, ki še dopušča možnost slovenski stranki SSK, da lahko z upanjem konkurira na prihodnjih volitvah za mesto v deželnem svetu.

Nov zakon (ki ga morajo še potrditi vladni kontrolni organi) predvideva bolj gosto rešeto za izvolitev v deželni svet, saj bodo odslej izvolile svoje predstavnike samo tiste stranke ali liste, ki bo-

do dosegle volilni kvocijent v vsaj enem volilnem okrožju. S členom o volilnem povezovanju med strankami pa je možno to zapreko tudi obiti. To pomeni, da se stranka, ki že vnaprej ve, da ne bo sama dosegla kvocijenta, lahko z izjavo poveže z drugo, ki bo gotovo presegla ta prag in ki seveda povezavo sprejme. V tem primeru se bodo glasovi stranke, ki je ostala pod kvocijentom, seštevili z ostanki večje stranke. Ta seštevki bi po predvidevanjih moral "dati" svetovalca tudi manjši stranki. Seveda je treba upoštevati še preference itd., a vse podrobnosti nas tu sedaj ne zanimajo. Dejstvo je, da nov zakon z enim členom vnaša "prag" za izvolitev, z drugim členom pa daje možnost, da se temu "pragu" izogneš. Značilna finta za italijansko pravno in zakonodajno tradicijo...

Zakaj sva ga potem z Bratino glasovala?

Ker bi brez tega člena stranka Slovenske skupnosti sigurno izpadla iz deželnega sveta, v katerem je prisotna od vsega začetka. SSK ima namreč svoj najboljši

rezultat v tržaškem volilnem okrožju, kjer doseže približno 3% ali okrog 6000 glasov. Kvocijent, ki je po novem nujen pogoj, pa znaša v Trstu približno 7% ali skoraj 14000 glasov. Jasnó je torej, da bi ostala SSK brez člena o povezovanju brez vsakršnega upanja. S tem členom pa so možnosti večje in realne. Absolutnih matematičnih možnosti noben zakon nobeni stranki ne more, oziroma ne sme dati, saj so volitve vendar tekma. Ampak ravno tako ne sme noben zakon možnosti povsem zbrisati, ko gre za stranko narodne manjšine. Kajti za to je šlo tokrat.

Večina v deželnem svetu namreč ni pokazala prave zaskrbljenosti ob možnosti, da se prihodnjič predstavništvo slovenske manjšine skrči za eno od tradicionalnih komponent. Prav tako ni pokazala nobenega zanimanja za to, da bi zakon zagotovila slovenski manjšini kot taki, načelo zajamčenega predstavnštva s posebnimi mehanizmi. Zato je bil člen, ki je predvideval možnost povezovanja samo za slovenske stranke, katerega smo podpirali DSL,

SSK in še nekateri drugi, obsojen žal na neuspeh. Od tu odločitev, da podpremo splošno povezovanje, ker bi sicer ostali praznih rok.

Čemu pa smo se kot člani DSL zavzeli navsezadnje prav za SSK, ki je -vsaj po dosedanjih volilnih shemah - pravzaprav naš konkurent?

Ker ne bi mogli nikakor dovoliti, da se zaradi drugih splošnejših potreb deželnega volilnega sistema kaznuje prav stranka, ki je doslej ob KPI zagotavljala direktno predstavništvo manjšine v deželnem svetu, in to od vsega začetka. Diskriminacija dela manjšine je vsekakor diskriminacija manjšine kot take. In ker v izvoljenih svetih ne sedimo za to, da bi delali za lastno stranko, marveč za to, da si prizadevamo za manjšino, sožitje itd., so zaključki na dlani!

Poleg tega moramo skušati spoštovati zgodovino in tradicijo, če želimo graditi naprej na solidni osnovi. Zgodovina oz. tradicija pa nam priča, da se je naša manjšina doslej na političnem

področju izražala s tradicionalnimi levičarskimi strankami in s SSK. Tega ne more nihče ne zanihati po pomenu ne vnaprej zbrisati v perspektivi novih volilnih sistemov (občinskih, parlamentarnega). Na osnovi spoštovanja teh dejstev bomo lahko gradili naprej. Če se spominjamo J. Srebrnič, ne moremo pozabiti na E. Besednjaka, če vemo za predvojni časopis Delo, je prav, da vemo tudi za predvojni časopis Novi list!

Časi in razmere se spreminjajo oziroma so že novi. V njih se moramo znajti kot Slovenci ter, seveda, kot demokrati in levičarji. To, kar je bila lahko doslej normalna politična tekma med nami, postane lahko že danes škodljivo in avtolezionistično v novih razmerah in novih pravilih, če ne bomo znali s primernimi ukrepi in potezami ostati v njih suvereni.

O tem bo treba razmišljati in še soočati. Tudi na straneh tega časopisa, kot dokazujejo tudi drugi prispevki že v tej številki.

MILOŠ BUDIN

Preden bo prepozno

Eddie Cosina, sin slovenskih staršev, je prva žrtev mafije iz Trsta.

Dogodki, kakršne smo te dni gledali preko televizijskih ekranov iz Palermo in ki so tokrat neposredno prizadeli tudi Trst, pustijo vsakega človeka brez besed. Vsaka izrečena misel izgubi smisel, ker je bila izrečena že toliko krat, brez učinka.

Način, kako je moral predsednik Scalfaro dobesedno zbežati iz palermske stolnice pred besom ljudi, mnogo pove o občutkih, ki jih to ljudstvo nosi v sebi. Scalfaro uživa spoštovanje verjetno vseh italijanskih državljanov kot človek, vendar žal je tu nastopal kot državni predstavnik, kot najvišji predstavnik tiste države, ki ni bila sposobna preprečiti ta in toliko drugih zločinov.

Scalfaro je v prvem komentarju po pokolu dejal, da je potrebno zaščititi zaupanje v državne

ustanove, v demokracijo. To je danes bistvo problema, ki ga odpirata neverjetna napada na najvidnejša siciliska sodnika, Falconeja in Borsellina. Demokracija in sploh pravna država slonita na sposobnosti, da ta država zaščiti posameznika pred nasiljem kriminalcev. Mafija je z zadnjima umoroma dokazala, da država tega ni sposobna storiti niti za tiste najvidnejše predstavnike, ki simbolizirajo njeno prisotnost. Torej je poražena država kot taka.

Spričo takšne situacije je zelo lahko prepričati ljudi, da demokracija, ali kot ji že nekateri pravijo, pretirani garantizem, ni sposobna preživeti. Korupcija, pridobitniške povezave, politična pogojevanja, mirno (Nadaljevanje na 2. strani)

Preden bo prepozno

(nadaljevanje s 1. strani)

Sodnika Falcone in Borsellino sta plačala z življenjem krivde države

sožitje med mafijo in političnim sistemom, kakršno je doslej vladalo na Siciliji, silijo ljudi, da iščejo izhod v povračilnem nasilju, v policijski državi, v izrednih zakonih. Skratka v odpravi demokracije. Toda ne pozabimo, da je Italija že preživela 20-letno obdobje državnega nasilja, ki ni zbrisalo mafije. Policijska država lahko omeji zunanje znake takšnih pojavov, kot je v realsocialističnih državah prekrila mednarodne spore. Ni jih in jih ne more odpraviti.

Osnova mafije so potrebe ljudi. Kdor na Siciliji išče službo, je od države ne bo dobil, od mafije zelo verjetno da, umazano, krvavo, toda službo z dobrimi dohodki. Za vsako potrebo je mafijski boss na razpolago, seveda v zameno za večno hvaležnost. Na katerega predstavnika države se lahko obrne navaden človek, ki nujno potrebuje pomoč?

Koliko kolkovanih papirjev bo moral izpolniti? Odsotnost in velike pomanjkljivosti države pri reševanju najnujnejših potreb ljudi so vprašanja, ki jih je treba vsaj začeti reševati, če se želi mafiji izpodkopati tla pod nogami.

V tem smislu je povsem brez učinka, če takoj odstopi poveljnik policije ali župan. Na njuni mesti bosta prišla druga, ki bosta v istem položaju. Radikalne kritike, ki ne nudijo razvoja temveč zahtevajo le izničenje obstoječega, so danes voda na mlin tistih, ki skušajo izvotliti demokracijo. Pripravljenost DSL, da pozitivno sodeluje v takšni izredni nujni, seveda lahko vodi v to, da bo tudi naša stranka zajeta v vrtinec državnih uspehov. Toda ta vrtinec je danes treba ustaviti, ker vodi v nasilni režim. Ustaviti dokler ne bo prepozno.

TČ

FESTIVAL UNITÀ IN DELA FERDINANDEO

PETEK, 31. JULIJA

ob 17. uri odprtje kioskov

ob 20. uri ples z ansamblom "ANAGRUMBA"

SOBOTA, 1. AVGUSTA

ob 17. uri odprtje kioskov

ob 20. uri ples z ansamblom "DUO MELODY"

NEDELJA, 2. AVGUSTA

ob 17. uri odprtje kioskov

ob 20. uri ples z ansamblom "VERA CRUZ"

PONEDELJEK, 3. AVGUSTA

ob 17. uri odprtje kioskov

ob 20. uri ples z ansamblom "FORZA QUATTRO"

Razgovor z Anamarijo Kalc

Dramatična situacija v Trstu zahteva od vseh strank odločne izbire

Še nekaj več kot 20 dni manjka do izteka datuma, ko bodo, v odsotnosti dogovora za občinski odbor in župana ponovno sklicane volitve v Trstu.

O situaciji, ki je danes precej zapletena, smo postavili nekaj vprašanj Anamariji Kalc, občinski svetovalki Demokratične zveze.

Kaj se pravzaprav dogaja v Trstu? Kakšni so izgledi za novo upravo?

Kot si pravilno povedala, je situacija precej zapletena. Mislim, da moramo upoštevati nekaj elementov. Prvič, brez dvoma se v Trstu jasno kaže kriza tega sistema in potreba po novem volilnem zakonu. Ko smo šli junija na volišča smo še enkrat več oddali svoj glas raznim strankam, ne da bi vedeli kako bo potem stranka te glasove uporabila, oziroma kakšna večina se bo sklepala za upravo mesta. Danes so vse tržaške "državne" stranke v veliki krizi. Vse so zaradi enega ali drugega razloga krepko izgubile, to pa povzroča notranje težave, negotovost. Nobena "klasičnih strank" si danes ne prevzame odgovornosti, da bi se izpostavila. Vse nekam čakajo! Pri tem je treba upoštevati še drugi element. To so prizivi, ki jih je Liga Nord predstavila, da bi razveljavili junijske volitve. Okoli veljave prizivov je zelo veliko zmede, prav gotovo pa je, da niso povsem neutemeljeni in da bo res mogoče TAR sprejel argumente Lige Nord.

Kaj pa Demokratična zveza oziroma Demokratična stranka leve, ki je njen največji del?

Junjske volitve so dokazale, da se je desnica okrepila v Trstu. To pomeni, da je objektivna nevarnost, da pride do take uprave, ki bo imela podporo s strani MSI. Smatramo, da bi to pomenilo začetek konca za Trst. DSL oziroma skupina Demokratične zveze je zato vzela odgovorno odločitev,

da preveri možnost za vstop v večino. To možnost preverjamo sproti. Predstavili smo skupini strank demokratičnega loka naš program, ki vsebuje kot prvo točko načelo sožitja in pravice Slovencev. S tem programom gremo na razprave v prepričanju, da bi naš vstop v uprave lahko pripomogel k drugačni "klimi" v Trstu in

Vsaka stranka je pač prosta, da zbere svojo pot. Mislim, da je Komunistična prenova izbrala najlažjo pot, ki je tudi verjetno najlažje razumljiva. Ima pa hibo, da se ne kosa z zapleteno in dramatično situacijo Trsta in da ne postavlja drugih strank pred javno odgovornost. Širša strnjena demokratska in levičarska fronta bi prav

Na Tržaških ulicah se ponovno vrstijo stavke. In to je komaj začetek.

to v prid reševanju tudi drugih odprtih problemov. Seveda morajo pri tem KD in PSI odločiti na kakšno stran se hočejo postaviti. Mi smo naše predloge jasno izpostavili. Sedaj si morajo tudi druge stranke prevzeti svoje odgovornosti.

Kaj pa če ta program ne bo sprejet?

Bomo v opoziciji in iz opozicije delali zato, da se vsekakor uresniči, kar se uresniči da, iz našega programa. Mislim pa, da dramatično stanje v Trstu terja od nas, da se ne izmikamo odgovornosti in da zares do konca preverimo možnost, da naše ideje in programi prodrejo v upravo mesta.

Je v tem skrita kritika tovarišem Komunistične prenove?

gotovo bila v tem smislu bolj učinkovita. Kot sem pa že prej rekla si vsakdo zbira svojo pot in nosi zato svoje odgovornosti.

Miloš Budin je predlagal, da bi se slovenski izvoljeni predstavniki domenili za skupen nastop po danih pogojih. Kaj misliš o tem predlogu?

Predlog sem sprejela z navdušenjem v prepričanju, da je to nujno potrebno. Nesmiselna bi bila tekma med nami o tem, kdo bo boljše predstavljal Slovence v upravah, tekma, ki bi kmalu propadla. Skupen nastop ko gre za vprašanje manjšine z iskanjem veznikov pri tistih svetovalcih italijanske narodnosti, ki se zavzemajo za reševanje teh problemov, je mogoče pot ki bo obrodila kaj sadov.

Skupščina članov DSL na Opčinah

Sodelovanje DSL v krajevnih upravah

Verjetno so ti vroči julijski dnevi bolj primerni za sproščen klepet na kakem senčnatem dvorišču ali pa za kako potovanje v severne kraje ali pa enostavno za zaslužen počitek. Kljub temu pa se v teh dneh vršijo pogajanja na različnih ravneh za morebitno sestavo novih tržaških uprav. Seveda je to za posamezne politične sile pomemben preizkusni kamen: odločiti je treba, kdo bo vladal, v kakšni koaliciji, s kakšnimi programi itd. Gre vsekakor za odločitve, ki bi morale nakazati neke konkretne perspektive za izhod Trsta iz vse težje krizne situacije. Tudi znotraj naše stranke se v teh dneh razpravlja o zadržanju, ki naj bi ga imeli v tej kompleksni fazi političnega dogajanja.

V tem sklopu se je prejšnji torek vršila na Opčinah skupščina članov kraških sekcij Demokratične stranke levice ob prisotnosti pokrajinske tajnice tovarišice Perle Luse. V svojem uvodnem posegu je slednja analizirala trenutno politično stvarnost, predvsem na krajevni ravni in predstavila nekatere možnosti za izhod iz sedanjega nevzdržnega položaja, ki ga v

marsičem odločilno pogojuje tržaška desnica. Tovarišica Lusa je prisotnim nakazala dileme, ki se strankam odpirajo pri iskanju takih rešitev, ki bodo kos trenutnim problemom in bodo obenem osamile MSI in najbolj reakcionarne tržaške kroge. V tem smislu je delegacija DSL že imela in bo v prihodnjih dneh še imela srečanja s predstavniki političnih sil. Sestavljen je bil tudi okvirni programski dokument, ki naj bi predstavljal osnovo za morebitno sodelovanje Demokratične lige v upravah.

V razpravo, ki je sledila, je posegla večina prisotnih tovarišev; izvajanja posameznikov so bila zelo bogat doprinos k diskusiji in to ne samo v zvezi z nakazanim problemom tržaških uprav, ampak tudi z vidika nadaljnjih perspektiv slovenske narodnostne skupnosti.

Iz razprave je izšlo enotno stališče glede zadržanja naše stranke v pogajanjih za sestavo občinskega in pokrajinskega odbora. Poudarjeno je bilo, da je treba zelo jasno opredeliti nekatere programske točke, ki bodo

identificirale našo stranko kot napredno levičarsko silo; tem točkam se ne smemo za nikakršno ceno odreči. Te točke morajo biti osnova možnih zavezništev; obenem pa se Slovenci znotraj Demokratične stranke levice ne moremo strinjati z nobeno obliko popuščenja Listi za Trst. V razpravi je bila poudarjena skrb za okrepitev stranke na vseh nivojih, kar pa prav gotovo ni odvisno od tega, ali bomo sodelovali v upravah, ali bomo v opoziciji. Odvisno je predvsem od jasnih izbir, od odklanjanja kakršnegakoli barantanja. Seveda je DSL nastala kot stranka, ki želi vladati, vendar ne za vsako ceno in predvsem ne zato, da bi reševala druge politične sile. Tudi iz opozicije lahko prispevamo s konstruktivnim zadržanjem k reševanju posameznih političnih in administrativnih vprašanj.

O nadaljnjih korakih in izbirah bo tekla beseda še v prihodnjih dneh in tednih; pri tem pa bo treba prav gotovo upoštevati stališča, ki so bila iznesena na Opčinah.

TAMARA BLAŽINA

Posnetek s festivala Dela in Unità v Trebčah, šagre v Praprotnu in praznika v Mačkoljah

SEKCIJI DSL IZ OBČIN ZGONIK IN REPENTABOR

prirejata v dneh

31. julija ter

1. in 2. avgusta 1992

FESTIVAL DELA IN UNITÀ

v ZGONIKU

SPORED:

SOBOTA, 1. AVGUSTA

ob 18. uri otvoritev
ob 18.30 koncert godbe na pihala
s Proseka
od 21. ure do 01. ure ples z ansamblom
"LOJZE FURLAN"

NEDELJA, 2. AVGUSTA

ob 17. uri otvoritev
ob 18.30 nastop folklorne skupine
KUD "K. PAHOR" iz Pi-
rana
ob 20. uri politično srečanje
od 21. ure do 24. ure ples z ansam-
blom "HAPPY DAY"

– Razstava knjig
– Kioski z raznovrstno hrano in do-
mačim vinom
– Bogat srečolov

Sekcija DSL • Opčine - Bani • Riko Malalan

FOTOGRAFSKI NATEČAJ

Opčine 1992

Rok predložitve 8. avgusta 1992
Nagrajevanje in odprtje razstave
21. avgusta 1992 ob 20. uri.

V okviru praznika Unità in Dela na Opčinah prireja tukajšnja sekcija Demokratične stranke levice fotografski natečaj s ciljem, da zabeleži, s pomočjo posnetkov iz vsakdanjega dogajanja, različne aspekte življenja v kraški vasi, ki se neprestano razvija. Da bi v zgodovinskem spominu naše skupnosti ostalo zabeleženo sedanje stanje predlagamo sledeče teme:

1) ZGODOVINSKO JEDRO OPČIN IN NA NOVO NA- SELJENA OBMOČJA:

vzdrževanje arhitekture in obnavljanje, zelene površine, infrastrukture;

2) OKOLJE:

gozdovi, doline, jase - vzdrževanje in posledice opuščanja, vpliv gradnje novih cest;

3) LJUDJE:

portreti, prazniki, običaji, noše;

PRAVILNIK:

1. Udeležba na natečaju je BREZPLAČNA.
2. Natečaj je namenjen izključno fotoamaterjem, posnetki se morajo nanašati le na območje Opčin (Opčine središče, Villa Carsia, Campo Romano, Bani).
3. Predvideni sta dve kategoriji: odrasli in mladina pod 15. letom.
4. Udeleženec lahko predstavi največ 6 fotografij (2 za vsako temo).
5. Fotografije morajo biti barvne s sledečim formatom: za kategorijo odraslih daljša stran od 25 do 40 centimetrov; za mlade 10x15 centimetrov. Na hrbtni strani morata biti zabeležena ime in priimek avtorja.
6. Rok predložitve zapade nepreklicno 8. avgusta 1992. Fotografije sprejemata, ob urah odprtja trgovin, ateljeja: FOTO LOREDANA, Proseška ulica 18, - Opčine FOTO RUSSO, Narodna Ulica 47, - Opčine.
7. Fotografije, ki jih bo izbrala žirija, bodo razstavljene v prostorih Prosvetnega doma na Opčinah, v okviru Festivala Unità in Dela, od 21. do 23. avgusta. Odprtje razstave in nagrajevanje bo v petek, 21. avgusta 1992.
8. Ukrepi in mnenje žirije so polnomočni.
9. Predloženih fotografij organizator ne vrača. Pridržuje si nadalje pravico, da jih ponovno uporabi tudi v morebitni publikaciji, kjer bodo vsekakor navedena imena avtorjev.
10. Organizator zagotavlja največjo skrb pri zaščiti predloženih izdelkov, obenem pa ne odgovarja za morebitne poškodbe, izgubo ali krajo fotografij.

ŽIRIJO SESTAVLJAJO:

- 1) Montenero Giovanni – fotograf pri časopisu;
- 2) Kovačič Janko – predsednik Krožka foto Trst 80;
- 3) Križmančič Davorin – fotograf pri časopisu.

NAGRADE:

3 nagrade za vsako kategorijo
(boni za nakup fotografskega materiala).

Manjšina ni razpolovljeno jabolko bele in rdeče barve

Našo manjšino označujejo tudi razlike, ki so opazne v kulturi, v političnih izbirah in opredelitvah, pogostokrat tudi v čisto materialnih interesih in problemih. To je naša sreča, v nasprotnem primeru bi bili skupnost brez življenja in prihodnosti.

Za tako imenovano zamejsko umetnost, ali pa znanost bi lahko našli skupne imenovalce. Groba napaka pa bi bila, če bi vsa kulturna prizadevanja poplitvili prav na teh imenovalcih. Večkrat smo bili priča takšnim posplošitvam, vendar smo jih vedno občutili kot krivične. V zamejski književnosti bo vsak pozornejši bralec jasno opazil različne tendence, izbire, različne jezikovne kode, skratka, opredelitve, ki so zaznamovane generacijsko, estetsko, filozofsko in zakaj ne, tudi idejno-politično. Isto velja za slikarstvo, glasbo in druge umetniške panoge. Različne oprijeme bomo opazili v tistih znanstvenih panogah, kjer se Slovenci aktivno udeležujejo: od zgodovinopisja, jezikoslovja, sociologije in v drugih humanističnih vedah, kot verjetno tudi v takojmenovanih ekzaktnih znanostih. Različne pristope srečujemo tudi v ljubiteljski kulturi in širše gledano v samem načinu življenja in obnašanja.

Povsem na dlani so politične, ideološke, svetovnonazorske izbire.

PROGRAMI FESTIVALOV UNITÀ IN DELA

14., 15., 16., in 17. avgusta na športnem igrišču v Nabrežini - SOKOL.

PETEK 14. AVGUSTA	
ob 18. uri	odprtje kioskov
ob 19.30	koncert godbe na pihala iz Nabrežine
ob 21. uri	ples z ansambлом LOJZE FURLAN
SOBOTA, 15. AVGUSTA	
ob 17. uri	odprtje kioskov
ob 19.30	koncert skupine "ESTENSIONE EST"
ob 21.30	ples z ansambлом "LOJZE FURLAN"
NEDELJA, 16. AVGUSTA	
ob 17. uri	odprtje kioskov
ob 19.30	koncert skupine "SIOUX AGE"
ob 20.30	zaključni komicij
od 21. do 24. ure	ples z ansambлом "SLEM BAND"
ob 01. uri	zaprte kioskov
PONEDELJEK 17. AVGUSTA	
ob 18. ure	odprtje kioskov
od 21. do 24. ure	ples z ansambлом "SLEM BAND"
ob 01. uri	zaprte kioskov

Prav zadnje volitve so pokazale, kako zgrešeno je misliti na manjšino kot na razpolovljeno jabolko bele in rdeče barve. To posploševanje so nam dolgo časa vsiljevali od zunaj in tudi mi smo bili malce prepričani, da črno-bela slika nekako odgovarja stvarnosti. V resnici pa nas moti, če nas delijo v bele in rdeče, saj smo veliko bolj razčlenjeni. To se je pokazalo prav danes, ko je konec blokvske politike sprostil nenavadno veliko razlik. Mi nismo mogli temu dejstvu zbežati. Samo na levi lahko beležimo dokaj oddaljena stališča in ni čudno, da se je razkol bivše KPI v novi stvarnosti spremenil tudi med nami v nasprotovanje. To se dogaja tudi med ljudmi, ki so bili v vodstvu ene stranke. Verjetno pa tudi takrat niso bili tako enaki, kot se je zdelo. Potem so tu še socialisti, zeleni in še kdo drug. Sama Slovenska skupnost ni nikakršen monolit in v njej obstajajo različne miselne struje, ki gredo verjetno od desnice do sredine in morda še čez. Pred leti bi bila izvolitev Sama Pahorja na listi SSK anomalija, sedaj pa je to povsem možno, oziroma gre za uresničeno dejstvo. Razčlenjenost z lahkoto najdemo v organizacijah civilne družbe, kot sta SKGZ in SSO. Razlike se ustvarjajo na materialni osnovi, saj po socialni zgradbi nismo drugačno razporejeni, kot ostala italijanska družba. Med nami so premožni ljudje in reveži, nosilci gospodarske moči morda manjše, kot bi objektivno potrebovali, vendar le moči in najbolj navadni uslužbenci. Pozitivni gospodarski trendi vplivajo pozitivno, negativni pa privedejo do bolečih posledic. Tudi pri nas poznamo dvorne igre in ljudsko jezo itd.

Z omenjenim naštevanjem odkrivamo odkrito, vendar je prav, da s temi dejstvi računamo, tudi ko govorimo in razmišljamo o vlogi levice. Če omenjeno sliko sprejmemo kot dejstvo, avtomatično razbijemo fikcijo o manjšini kot dvodelni celoti, s tem pa pričnemo problematizirati naše stanje. V resnici nismo vsi kot en mož in v tem smislu je težko z viška reči, kdo je devianten in kdo ne, koga lahko izobčimo in koga ne, kdo je na pravi poti, kdo pa na zgrešeni. Verjetno je v heterogenosti večja moč kot v homogenosti, v premagovanju diaspor pa je več življenjske sile kot v ohranjanju klišej-skih pozicij.

Seveda pa se lahko tudi ta pozitivna podoba spremeni v šibkost. To pa natanko tam, kjer razlike ideologiziramo in jim dajemo ekskluzivno razsežnost. Kaj to pomeni? Najlažje je to razložiti prav na svetovnonazorskem in političnem področju. Različne politične opcije lahko opišemo s podobo reflektorjev, ki osvetljujejo oder iz različnih zornih kotov. Ko pa se neka razlika utemeljuje v ekskluzivnem pravu, v misli, da moram izločiti druge, ker je moja pot edina pravilna in nima za to smis-

la dialogirati, takrat izdelujemo nož brez ročaja. Vsakdo se bo z njim urezal. Obstajajo namreč nekatere življenjske potrebe in koristi, ki jih mora osvojiti vsa skupnost, če želi še obstati skupnost. Morda je naštevanje odveč, vendar bi le podali nekaj primerov. Prepričani smo, da je naš skupen interes, da imamo v izvoljenih svetih čim več predstavnikov. Naš interes je, da se uveljavljajo stranke in struje v njih, ki vidijo v slovenski prisotnosti pozitiven element. Naša korist je, da omogočamo, tudi skupaj z drugimi, čim bogatejšo kulturno in znanstveno dejavnost. Nam v prid je, če se gospodarsko razvijamo. Za nas je bistveno, da ohranjamo tudi kot civilna družba tesne vezi in organizirano življenje.

Naša dolžnost in pravica je, da se čim učinkoviteje potegujemo za uveljavljanje slovenskega jezika v javnosti itd. Vse to pa nas bo hočeš-nočeš sililo in prisililo, da najdemo tudi onkraj razlik skupen jezik ob bistvenih in konkretnih problemih. To bo možno, če bomo ohranjali kot posamezniki pozitivnost drugačnega mnenja in da tega mnenja ne bomo dvignili na piedestal absolutnega prava in pravšnjosti. Avtorefleksija je osnova tujega početja in hrati pričetek ustvarjanja skupnega jezika, ki edini lahko utemeljuje našo skupnost, saj v življenje postavlja pravila igre, ki omogočajo pluralizem, a hkrati vlivajo v ljudi občutek, kdaj je napočil čas, ko je potrebno nastopiti strnjeno.

V tem procesu ima laična levica svojo bistveno vlogo. Izven ozkih obzorij takšnega ali drugačnega fundamentalizma, lahko namreč odločno zagovarja pozitivnost razlik, česar na primer ni zmožna integralistična desnica, hkrati pa ima lahko tolikšno sposobnost avtorefleksije in analize, da vidi, kdaj je napočil čas dogovorov ob bistvenih problemih. V tem je smisel poziva DSL, da bi sedli za skupno mizo. V tem je smisel glasovanja Bratine in Budina v deželni svet za nov volilni zakon. V bistvu sta bila odločilna pri dajanju možnosti Slovenski skupnosti, da se predstavi na deželnih volitvah. Gre torej za stranko, ki je različna od DSL, a hkrati pomeni enega izmed nezamisljivih izrazov slovenske manjšine. Tu so meje, kjer sta tako različno kot skupno v resnično korist celotne manjšine.

Skratka, moč levice se ne izkazuje v postavljanju ikon in samo v spominu, ampak predvsem v sposobnosti analize, ki ohranja svojo avtentičnost, ki ne odklanja drugačnih in drugih kulturnih izvorov, a hkrati razume, kje so tiste bistvene postavke, ob katerih je treba najti sporazume. Gre torej za moralno in intelektualno jasnost, ki mišljenja ne obremenjuje s predsodki in zapori.

ACE MERMOLJA

Demokratska zveza Trst za Evropo je v pričakovanju pozitivnejšega vzdušja v pogajanjih za sestavo odborov priredila ob sredah pod večer srečanje med upravitelji in občani, na katere je povabila svetovalce vseh strank, razen miševcev. Kot vidimo na posnetku odziv ni bil ravno navdušujoč, vsekakor gre za novost, ki bi lahko pomagala premostiti razdaljo med občani in izvoljenimi.

SEKCIJA DSL OPČINE - BANI

Prيره od 21. do 23. avgusta

FESTIVAL UNITÀ IN DELA na OPČINAH

PETEK, 21. AVGUSTA		ob 20. uri	ples z ansambлом "LOJZE FURLAN"
ob 20. uri	nagrajevanje fotografskega natečaja Opčine - Opicina 1992	NEDELJA, 23. AVGUSTA	
Odprtje fotografske razstave		ob 15. uri	odprtje kioskov
SOBOTA, 22. AVGUSTA		ob 18. uri	koncert godbe na pihala "BREG"
ob 18. uri	odprtje kioskov	ob 20. uri	ples z ansambлом "LOJZE FURLAN"

V naše kraje, predvsem pa v Slovenijo in na Hrvaško neprestano pritekajo begunci, ki se skušajo rešiti neverjetnih krutosti vojne. Mednarodno pomoč že dolgo obljublja, toda dejstvo je, da potrebujejo vse. Pomagajmo jim po naših močeh!